

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

800
04042007

Biroul permanent al Senatului
Bp. 66 13.04.2007

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Codul Silvic*, inițiată 14 parlamentari din Grupurile parlamentare ale PSD (Bp. 66/2007).

I. Principalele reglementări

Prin această inițiativă legislativă se propune „*actualizarea prevederilor Legii nr. 26/1996 privind Codul silvic*”, avându-se în vedere necesitatea menținerii funcțiilor de producție și protecție a pădurilor în cadrul „*strategiei forestiere*”, în condițiile schimbării structurii proprietarilor de păduri.

Propunerea legislativă este structurată pe 8 titluri, care se referă, în principal la:

- administrarea pădurilor;
- gestionarea durabilă a pădurilor;
- cercetarea științifică de specialitate;
- conștiința publică forestieră;
- controlul aplicării corecte și respectării regimului silvic;
- răspunderi și sancțiuni.

II. Propuneri și observații

1. Menționăm că potrivit prevederilor *Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă, republicată, Expunerea de motive* trebuie să se refere la cerințele care reclamă intervenția normativă bazate pe cunoașterea temeinică a realităților economico-sociale care urmează să fie reglementate, la finalitatea reglementării propuse și la efectele avute în vedere.

Totodată, rezumându-se la mențiunile de ordin general privind pretinsa actualizare a prevederilor *Legii nr. 26/1996 – Codul silvic* și la asigurarea continuității rolului de protecție al pădurii ca sistem ecologic complex, *Expunerea de motive* nu precizează în ce constau eventualele modificări sau completări aduse prin acestei legi, neputându-se astfel estima impactul economic și social al inițiativei legislative.

De asemenea, nu rezultă în ce măsură prin dispozițiile sale, propunerea legislativă ține seama de legislația comunitară în domeniu, precum și de cea existentă în statele membre ale Uniunii Europene.

În acest sens, trebuia realizat un studiu de impact al noilor prevederi și prezentarea cerințelor și finalității inițierii acestora.

Având în vedere specificul domeniului ce face obiectul reglementării acestuia și impactul asupra relațiilor sociale privind dreptul de proprietate asupra pădurilor și modalitatea de exercitare a prerogativelor titularilor acestui drept, persoane fizice sau persoane juridice de drept public sau privat, considerăm necesară completarea *Expunerii de motive* cu informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de specialitate, precum și cu structurile asociative ale autorităților administrației publice locale, în condițiile *Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative*.

2. În cuprinsul inițiativei legislative, structurate pe opt titluri, inițiatorii reiau, în principal, prevederile existente în *Legea nr. 26/1996* și în celelalte acte normative în domeniu.

Aceste dispoziții reluate din legislația existentă, cu privire la domeniul silvic și la modul de gestionare a acestuia, uneori reformulate parțial, mențin instituțiile de bază.

3. Apreciem că inițiativa legislativă trebuia pusă în concordanță cu prevederile art. 7 din Legea nr. 215/2001, potrivit căroră descentralizarea competențelor către autoritățile administrației publice locale se face cu respectarea principiilor și regulilor prevăzute de *Legea descentralizării nr. 195/2006*.

4. Dispozițiile cuprinse la **art. 8 alin. (1)**, potrivit căroră „*persoanele fizice, juridice și instituțiile publice care beneficiază sub raport economic, ecologic sau social de efectele funcțiilor de protecție ale pădurii plătesc proprietarilor aceste efecte*” sunt neclare. Mai mult, dacă din punct de vedere economic s-ar putea evalua efectele, sub raport ecologic sau social apreciem că nu se poate realiza o evaluare a funcției de protecție a pădurii, care să stea la baza plății, către proprietarul pădurii, a contravalorii acestor efecte.

5. Sintagma „*de drept privat*” din finalul **lit. c) a art. 11** nu se justifică, având în vedere că persoanele la care se referă dispozițiile propuse pot fi de drept public sau de drept privat.

6. La **art. 12 alin. (2) și (3)**, apreciem că formularea textelor prin utilizarea sintagmei „*după caz*” atunci când se referă la „*regimul silvic sau normele specifice*” sau la „*răspunderea solidară în fața legii*” este imprecisă și în aplicare poate conduce la interpretări greșite.

7. La **art. 18**, prevederile referitoare la elaborarea amenajamentelor silvice și a extraselor de amenajament „*prin unități specializate*” trebuie corelate cu prevederile **art. 19 alin. (3)** care se referă la „*societăți comerciale care elaborează amenajamente silvice*”.

8. La **art. 24** apreciem că trebuie eliminat **alin. (1)**, deoarece textul acestui alineat contravine prevederilor art. 17 lit. a) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 236/2000 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu modificările și completările ulterioare*, conform căruia „*responsabilități pentru stabilirea modalităților de administrare a ariilor naturale protejate și a altor bunuri ale patrimoniului natural, puse sub regim special de protecție și conservare, revin după cum urmează: a) autorității publice centrale pentru protecția mediului împreună cu Academia Română, pentru ariile naturale protejate declarate prin legi sau hotărâri ale Guvernului*”.

Totodată, prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului*, s-a prevăzut înființarea Agenției Naționale pentru Arii Protejate și Conservarea Biodiversității care va avea ca scop administrarea rețelei naționale de arii protejate, iar până la constituirea acestei agenții, textul **art. 24** propus prin inițiativa legislativă vine în contradicție cu principiile liberei concurențe. În prezent, procedura de încredințare a administrării ariilor naturale protejate care necesită constituirea de structuri de administrare se realizează în conformitate cu prevederile *Ordinului ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 494/2005 privind aprobarea procedurilor de încredințare a administrării și de atribuire în custodie a ariilor naturale protejate*, conform cărora ariile naturale protejate pot fi administrate de orice persoană juridică interesată care îndeplinește condițiile minime de eligibilitate. Nu există nicio justificare pentru care ocoalele silvice să aibă un tratament preferențial în raport de ceilalți potențiali administratori.

9. La **art. 33 alin. (6)**, textul necesită reanalizarea și reformularea cu luarea în considerare a dispozițiilor art. 10 alin. (2) din *Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia*.

10. La **art. 37 lit. a) și e)**, trimiterea la art. 33 și respectiv la art. 30 alin. (1) este greșită.

11. La **art. 39 alin. (4)** trebuiau indicate normele care se aplică în locul Codului civil.

12. La **Capitolul II al Titlului III** se instituie un drept de „prioritate” al statului la cumpărarea pădurilor proprietate privată situate în ariile naturale protejate. De asemenea, la **art. 39 alin. (6)** se instituie un drept de preemțiune al statului la cumpărarea de păduri și de terenuri destinate împăduririi. Semnalăm, în acest sens că, dispozițiile referitoare la dreptul de preemțiune al statului, cuprinse în *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2000 privind circulația juridică a terenurilor cu destinație forestieră*, au fost abrogate prin *Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente*.

13. Conținutul **art. 52** are o formulare ambiguă care poate duce la interpretări neunitare și prin urmare la neaplicarea sau aplicarea acestuia în mod necorespunzător. Semnalăm, de asemenea, faptul că participarea unor persoane fără experiență în stingerea incendiilor, neechipate corespunzător

și fără o dotare specifică poate duce nu numai la îngreunarea activităților specifice desfășurate de către personalul cu atribuții în domeniu ci și la accidentarea gravă ori chiar la pierderea vieții persoanelor aflate întâmplător în zonă.

De asemenea, evidențiem că **art. 50, 51, 52 din Capitolul VII – Paza pădurii**, dublează prevederile privind prevenirea și stingerea incendiilor din **Capitolul VIII – Prevenirea și stingerea incendiilor**, motiv pentru care ar trebui eliminate.

14. Textul **art. 70** necesită reanalizarea, cu luarea în considerare a prevederilor art. 2 din *Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006*, potrivit căroră „*Fauna de interes cinegetic este resursă naturală regenerabilă, bun public de interes național și internațional*”.

15. La **art. 76** textul necesită reanalizarea ținând seama de faptul că începând cu data de 1 ianuarie 2007, dispozițiile *Ordonanței Guvernului nr. 12/1998 privind taxele de timbru pentru activitatea notarială* au fost abrogate, potrivit art. V pct. 9 din *Legea nr. 343/2006* pentru modificarea și completarea *Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal*.

16. Apreciem că la **art. 83**, textul necesită reformularea cu precizarea sintagmei „*autorității publice centrale care răspunde de economia forestieră*”.

17. La **art. 86** trebuia precizat actul normativ prin care a fost aprobată *Strategia națională pentru dezvoltarea fondului forestier* sau prin ce act normativ urmează a fi aprobată.

18. Cu privire la modul de reglementare a răspunderilor și sancțiunilor în cadrul capitolului intitulat *Stabilirea și sancționarea infracțiunilor silvice* menționăm următoarele:

- la **art. 98** considerăm că răspunderea materială nu își are locul în cadrul enumerării de la acest articol întrucât ea nu respectă criteriul avut în vedere pentru prevederea celorlalte tipuri de sancțiuni, și anume disciplinară, civilă, contravențională sau penală. De altfel, răspunderea materială reglementată prin fostul Cod al Muncii a fost înlocuită cu răspunderea patrimonială (art. 269 și următoarele din *Legea nr. 53/2003 – Codul muncii*);

- apreciem că **art. 100** trebuia să se refere la încălcarea prevederilor art. 32 și nu a prevederilor art. 33, întrucât art. 33 cuprinde excepțiile de la

art. 32, iar norma legală la a cărei încălcare se referă de fapt art. 100 din propunerea legislativă este art. 32;

- la **art. 101**, având în vedere că elementul material al laturii obiective a infracțiunii cunoaște variante alternative, care diferă din punct de vedere al gravității, al gradului de pericol social pe care îl relevă, precum și în ce privește limitele de pedeapsă propuse, și anume închisoare între 3 luni și 3 ani, considerăm ca oportună prevederea și a pedepsei amenzii alternativ cu cea a închisorii;

- la **art. 102 alin. (6)**, nu vedem justificarea aplicării unui regim sancționator mai sever, pentru cazul când fapta a fost săvârșită cu acordul sau cu știrea personalului silvic, întrucât această împrejurare nu relevă o gravitate sporită a faptei, un grad mai ridicat de pericol social. În măsura în care acest acord al personalului silvic a obținut prin săvârșirea altei fapte prevăzute de Codul penal, de exemplu darea de mită sau amenințarea, pentru cele două fapte săvârșite se vor aplica regulile concursului de infracțiuni, potrivit prevederilor Codului penal;

- la **art. 103 alin. (4)**, considerăm că pedeapsa închisorii între 2 și 7 ani este o pedeapsă prea severă pentru a fi prevăzută alternativ cu pedeapsa amenzii. Cu pedeapsa amenzii se sancționează faptele de gravitate redusă, or închisoarea între 2 și 7 ani este o sancțiune suficient de severă pentru a considera că ea nu poate fi prevăzută pentru aceeași faptă pentru care se prevede alternativ și pedeapsa amenzii.

Astfel, în Codul penal, pedeapsa amenzii este prevăzută alternativ cu pedeapsa închisorii pentru fapte de gravitate mai redusă, de exemplu, art. 213 - închisoare de la 3 luni la 4 ani sau cu amendă; art. 216 – închisoare de la o lună la 3 luni sau cu amendă. În cazul unor infracțiuni mai grave, sancționate cu pedeapsa închisorii de la 2 la 7 ani, nu se prevede alternativ, și pedeapsa amenzii (de ex. art. 170 alin. (1), art. 177, art. 220 alin. (2) din Codul penal).

În plus, apreciem că soluția instituirii, în cadrul art. 103 a aceluiași regim sancționator ca pentru infracțiunea de la art. 102 este discutabilă, având în vedere că prejudiciul care s-ar putea produce prin săvârșirea infracțiunii de la art. 103 este mai mic, față de prejudiciul care ar rezulta în urma comiterii faptei de la art. 102. În acest sens, apreciem că este necesară reanalizarea și reformularea textului art. 103 în întregime, în ceea ce privește regimul sancționator.

- apreciem că trebuie eliminat **art. 105**, acesta fiind inutil, întrucât nu aduce nimic nou față de prevederile art. 208-209 Cod penal, ci face doar trimitere la acestea;

- la **art. 106**, menționăm că art. 217 din Codul penal privind *distrugerea* prevede, la alin. (4), ca variantă agravantă, fapta săvârșită prin incendiere, explozie ori prin orice alt asemenea mijloc, dacă rezultă pericol public, iar pedeapsa pentru această faptă este închisoarea de la 3 la 15 ani. Așadar, având în vedere asprimea pedepsei prevăzute pentru această faptă, nu vedem necesitatea încadrării ei ca distrugere calificată fără a se ține seama de consecințele pe care le-a produs. Bineînțeles, în măsura în care această faptă va avea consecințe prevăzute la art. 218 privind *distrugerea calificată*, fapta va fi sancționată ca distrugere calificată în temeiul dispozițiilor din Codul penal;

- considerăm necesară eliminarea textului propus pentru **art. 113**, întrucât măsura de siguranță a confiscării speciale se dispune conform prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul penal.

Totodată, textul propus pentru art. 113, prin referirea doar la „*Mijloacele de transport, echipamentele și uneltele folosite care au servit la săvârșirea unei infracțiuni*” este și restrictiv în raport cu dispozițiile art. 118 alin. (1) Cod penal, care se referă la mai multe categorii de bunuri care ar putea fi confiscate, în funcție de modalitatea de săvârșire a infracțiunii;

- apreciem necesară eliminarea **art. 116**, cu precizarea că, în măsura în care faptele la care se referă textul acestui articol sunt considerate contravenții și urmează să fie sancționate ca atare, acest articol nu poate face parte din Capitolul „*Stabilirea și sancționarea infracțiunilor silvice*” și propunem să fie eliminat având în vedere și dispozițiile art. 126 al propunerii legislative în care se prevede că „*Stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice se reglementează prin lege specială*”;

- la **art. 132**, semnalăm existența paralelismului legislativ între reglementările din Anexa nr. 2, intitulată „*Procedura de cuantificare a prejudiciului adus pădurii*” și considerată parte integrantă a propunerii legislative, cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 85/2006 care conține reglementări complete privind stabilirea modalităților de evaluare a pagubelor produse vegetației forestiere din păduri și din afara acestora;

- la **art. 133**, unde sunt prevăzute actele normative ce vor fi abrogate, menționăm că Legea nr. 81/1993 a fost abrogată prin art. 12 al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 85/2006, iar trimiterea la Legea nr. 518/2004 este eronată.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

The image shows a handwritten signature in black ink that reads "Tăriceanu". To the right of the signature is a circular official stamp. The stamp contains the text "ROMANIA" at the top and "MINISTERUL JUSTITIEI" at the bottom, with a central emblem.

Călin POPESCU - TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului